

Beleidsregel

Standplaatsen en Venten

Besluit van burgemeester en wethouders van de gemeente Ameland d.d. 22 december 2015

Inleiding

1.1 Doelstelling nota

Uit diverse ontwikkelingen op het standplaats- en ventgebied, die de afgelopen tijd de revue zijn gepasseerd, blijkt dat de huidige Beleidsregel standplaats- en ventvergunningen aanpassing behoeft. De thans gehanteerde beleidsregel is vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders op 16 december 2003 op basis van een door IMK Intermediair te Eindhoven aangeleverde rapportage. Er werd onder meer een branchebeding per dorp ingesteld.

Als gevolg van de thans gehanteerde Algemene Plaatselijke Verordening is in feite voor het venten een vergunning niet meer vereist mits men voldoet aan bepaalde voorwaarden. Dit betekent dat de beleidsregel niet meer van toepassing is. Volgens het Hof van Justitie kunnen beperkingen gesteld worden aan de vrijheid van venten indien sprake is van dwingende redenen van algemeen belang. Het is goed om gedateerd beleid eens tegen het voetlicht te houden.

De Beleidsnotitie standplaats- en ventvergunningen is een regelinstrument om verstoring van de openbare orde en/of ongewenste ruimtelijke ontwikkelingen te voorkomen op het gebied van de ambulante handel. In de meest ideale situatie zou iedereen die dat wil een standplaats moeten kunnen innemen.

In verband met het feit dat op Ameland de landschappen en de dorpsgezichten een verkeersaantrekkende werking hebben kan bij het ongelimiteerd innemen van een standplaats de verkeersdoorstroming onder druk komen en tot verkeersonveilige situaties leiden. Uw college heeft destijds gekozen voor het instellen van een vergunningstelsel, waarbij het aantal standplaatsen is gemaximaliseerd, waarmee we bovengenoemde waarden kunnen beschermen.

Over het gemeentelijk standplaatsvergunningenbeleid is in het verleden het nodige te doen geweest. In veel gemeenten werden de APV-bepalingen over standplaatsen gebruikt ter bescherming van de plaatselijke middenstand. Uit de gevestigde jurisprudentie blijkt dat het reguleren van de concurrentieverhoudingen niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt. Er is één uitzondering namelijk wanneer het voorzieningenniveau voor de consument in een deel van de gemeente in gevaar komt.

Nu staat het onderdeel standplaatsen onder hoofdstuk 5, artikel 5:14 van de APV "andere onderwerpen betreffende de huishouding der gemeente", waardoor ook aan welstand kan worden getoetst. Het onderscheid tussen venten en het innemen van een standplaats, betreft de periode gedurende welke goederen vanaf dezelfde plaats op straat worden aangeboden aan willekeurige

voorbijgangers. Tot dusver wordt als grens voor “het innemen van een standplaats” gehanteerd, wanneer iemand langer dan één uur achtereenvolgend stil staat op een locatie.

In de Algemeen Plaatselijke Verordening zijn artikelen opgenomen over het venten en het innemen van een standplaats. In artikel 5.14 wordt het venten met goederen of diensten aan de orde gesteld. Dit artikel gaat uit van een vergunningsvrij stelsel. Voor het innemen van een standplaats is een vergunning nodig. Volgens artikel 9 van de Europese Dienstenrichtlijn is een vergunningstelsel geoorloofd, indien het discriminatoir, noodzakelijk en evenredig is.

Voor het noodzaakvereiste moet bezien worden of er een ‘rule of reason’ ofwel een dwingende reden van algemeen belang speelt. Hier toe is onder meer te rekenen de handhaving van de maatschappelijke en bescherming van het milieu en stedelijk en rurale ruimtelijke ordening. Hieraan is voor wat betreft het stelsel van standplaatsvergunningen voldaan. De vergunning dient het verdelen van de beschikbare standplaatsen en het mogelijk maken van een maximumstelsel. De vergunning heeft voorts tot doel overlast te voorkomen, bijvoorbeeld stankoverlast, verkeershinder en overlast door zwerfvuil. In dit verband zij opgemerkt dat het bestemmingsplan een zelfstandige weigeringsgrond vormt.

Uit de jurisprudentie blijkt dat een maximumstelsel een goed toetsingscriterium bij het beoordelen van een aanvraag voor een vergunning voor het innemen van een standplaats. Het maximumstelsel betekent niet per definitie dat een aanvraag bij de overschrijding van het maximum wordt geweigerd. Per geval dient te worden bezien of afwijking van dit maximum op grond van bijzondere omstandigheden mogelijk of wenselijk is.